

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 19C/264/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1316219182
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Buchvaldová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2018:1316219182.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave pred sudkyňou JUDr. Tatianou Buchvaldovou v spore žalobcu: B. O., A.. X.X.XXXX, štátna občianka SR, bytom I. XX, I. - Q.G., zastúpený advokátskou kanceláriou Bartošík Šváby s.r.o., so sídlom Plynárenská 7/A, Bratislava, IČO: 35 929 049 proti žalovanému: Slovenská sporiteľňa a.s., IČO : 00 151 653, Bratislava, Tomášikova 48, zastúpený advokátskou kanceláriou JUDr. Roman Kvasnica, advokát, s.r.o., IČO: 36 866 598, so sídlom Piešťany, Sad A. Kmeť'a 24, o zaplatenie sumy 6 096,71 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 6 096,71 Eur

- s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 358,63 Eur od 16.7.2015 do zaplatenia
- s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 358,63 Eur od 16.8.2015 do zaplatenia
- s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 358,63 Eur od 16.9.2015 do zaplatenia
- s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 358,63 Eur od 16.10.2015 do zaplatenia
- s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 358,63 Eur od 16.11.2015 do zaplatenia
- s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 358,63 Eur od 16.12.2015 do zaplatenia
- s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 358,63 Eur od 16.1.2016 do zaplatenia
- s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 358,63 Eur od 16.2.2016 do zaplatenia
- s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 358,63 Eur od 16.3.2016 do zaplatenia
- s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 358,63 Eur od 16.4.2016 do zaplatenia
- s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 358,63 Eur od 16.5.2016 do zaplatenia
- s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 358,63 Eur od 16.6.2016 do zaplatenia
- s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 358,63 Eur od 16.7.2016 do zaplatenia
- s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 358,63 Eur od 16.8.2016 do zaplatenia
- s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 358,63 Eur od 16.9.2016 do zaplatenia
- s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 358,63 Eur od 16.10.2016 do zaplatenia
- s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 358,63 Eur od 16.11.2016 do zaplatenia všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd priznáva žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa v poradí štvrtou žalobou došlou súdu dňa 29.11.2016 domáhal zaviazania žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 6 096,71 Eur s príslušným úrokom z omeškania ročne od 16.7.2015 do zaplatenia za obdobie od júla 2015 do novembra 2016 zo sumy nevyplateného dôchodku mesačne vo výške 358,63 Eur titulom neplatnej Výpovede zo dňa 26.10.2009 danej žalobcovi žalovaným zo Zmluvy o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu zo dňa 05.09.1997.

2. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že strany sporu uzavreli dňa 05.09.1997. zmluvu o dôchodku nazvanú ako Zmluva o poskytovaní plnenia z podporného dôchodkového fondu SLSP, a.s. (ďalej len zmluva o dôchodku), na základe ktorej sa žalovaný zaviazal v zmysle článku II. a III. zmluvy vyplácať žalobcovi ako príjemcovi doživotne sumu vo výške 10 804,- Sk (358,63 Eur) mesačne, vždy k 15. dňu každého mesiaca až do dožitia žalobcu na jeho účet, a to počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom začal príjemca poberať starobný dôchodok, pričom vyplácanie plnenia skončí mesiacom, ktorého sa príjemca dožil. Žalovaný dňa 26.10.2009 vypovedal predmetnú zmluvu dôvodiac tým, že využil zákonné právo podľa ust. § 582 Občianskeho zákonníka. Podľa výpovede mala platnosť a účinnosť Zmluvy o dôchodku skončiť ku koncu najbližšieho kalendárneho štvrťroka, t. j. dňa 31.03.2010, žalovaný potom už nevykonával žiadnu platbu v prospech žalobcu a to až na základe rozsudkov tunajšieho súdu. Žalobca ďalej uviedol, že v zmysle už ustálenej judikatúry, okrem iného aj nálezmi Ústavného súdu Slovenskej republiky IVUS 550/2012-15, IVUS 457/2013-11, IIIUS 103/2014, IVUS 31/2013 je otázka posudzovania zmluvy o dôchodku ustálená ako zmluva uzavretá na dobu určitú; keď skončenie je viazané na určitú skutočnosť - smrť žalobcu, a na základe tejto skutočnosti je možné objektívne zistiť, kedy dôjde k ukončeniu zmluvného vzťahu. Predmetná výpoveď daná v zmysle § 582 Obč. zák. predpokladajúca a vzťahujúca sa na neurčitú dobu sa nevzťahuje na prípad predmetnej dôchodkovej Zmluvy dohodnutej na určitý čas, navyše by predmetná výpoveď bola v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods.1 Obč. zák. Tunajší súd vo veci týchto strán sporu už rozhodoval vyhovujúcimi právoplatnými rozsudkami v konaní sp. zn. 7C 103/2010, 10C 229/2012, 14C 471/2015.

3. Na preukázanie svojich tvrdení predložil Zmluvu-poskytovanie plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s.“ zo dňa 05.09.1997., Štatút Podporného dôchodkového fondu Slovenskej štátnej sporiteľne, účinný od 01.07.1993, výpoveď zo zmluvy zo dňa 26.10.2009.

4. Súd dňa 09.03.2017 rozhodol platobným rozkazom sp. zn. 19C/264/2016-34, ktorým žalobe v plnom rozsahu vyhovel a proti ktorému podal odpor žalovaný s tým, že žalovaný so žalobou žalobcu nesúhlasil, túto žiadal zamietnuť z dôvodu, že ukončenie zmluvného vzťahu medzi stranami sporu je v súlade so zákonom, výpoveď Zmluvy je platná z dôvodu, že predmetná Zmluva o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu žalovaného nemá určenú dobu jej platnosti a účinnosti, priamo z nej nevyplýva spôsob jej výpovede a nakoľko Obč. zákonník v § 842 až 844 výslovne neupravuje spôsob výpovede zmluvy, pre výpoveď predmetnej zmluvy bolo možné uplatniť výpoveď podľa § 582 Obč. zák. keďže právo výplaty dôchodku je charakterizované taktiež neurčitosťou doby trvania. Všetky zmluvy, pri ktorých má plnenie vykonávať osobne dlžník alebo je plnenie obmedzené len na osobu veriteľa, sú v prípade uzatvorenia na dobu neurčitú, uzatvárané na doživotne určenú dobu. záväzku odporcu voči navrhovateľke zo Zmluvy o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a. s.“, pretože právo na plnenie, ktorého sa žalobca domáha, je v rozpore s hmotným právom, a ak by aj v minulosti existovalo, už zaniklo, a preto súd nemôže poskytnúť právnu ochranu neexistujúcemu právu. Okrem iného by právo na plnenie by zaniklo pre dodatočnú právnu nemožnosť plnenia podľa ustanovenia § 575 ods. 1 O. z. Z.z. s poukazom na ustanovenia § 27 ods. 8, § 116 a najmä § 119 ods. 3 prvá veta za bodkočiarkou zákona číslo 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý banke nepovoľuje plniť zmluvy bez protiplnenia pre banku s tým, že ak aj taká zmluva nie je uzavretá pri bankovej činnosti alebo pri podnikaní banky, tak jej plnenie je zakázané. Citované ustanovenia zákona o bankách sa vzťahujú aj na právne vzťahy vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona. Žalovaný zdôraznil, že je bankou, ktorej zákon neumožňuje poskytovať hospodársky neodôvodnené plnenia, ani plnenia zjavne nezodpovedajúce poskytovanej protihodnote, pričom záväzok na vyplácanie určitého dôchodku podľa ustanovenia § 842 Občianskeho zákonníka je svojou povahou jednostranným záväzkom bez hospodárskeho dôvodu, zároveň bez akéhokoľvek protiplnenia od prijímateľa tohto plnenia. Predmetná zmluva o dôchodku je uzavretá bez protiplnenia pre odporcu, okrem toho pre plnenie záväzku banky zo zmluvy o dôchodku neexistuje hospodársky dôvod (§ 27 ods. 8 zákona o bankách). Aplikovanie zákona o bankách nie je možné právne vylúčiť na žiadny právny vzťah, ktorého zmluvnou stranou je banka. V tomto ohľade je nepodstatné, akého právneho postavenia je žalobca voči banke, keďže zákon o bankách nepozná pri aplikovaní ustanovenia § 119 ods. 3. veta za bodkočiarkou žiadne výnimky. Žalovaný ďalej uviedol, že priznanie nároku uplatneného žalobcom by znamenalo zásah do jeho vlastníckeho práva, čím by bolo ohrozené právo žalovaného na ochranu majetku garantované Čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

5. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 22.5.2017 uviedol, že zo strany žalovaného sa jedná o účelové konanie poukazujúce na množstvo súdnych konaní, na rozhodnutia súdu prvej inštancie, druhej inštancie,

Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a poukazujúc na nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IVUS 550/2012-15, IVUS 457/2013-11, IIIUS 103/2014, IVUS 31/2013.

6. Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom právnych zástupcov strán sporu, oboznámil sa s listinnými dokladmi : Zmluvou o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu zo dňa 05.09.1997, Výpoveďou zo dňa 26.10.2009 danou odporcom navrhovateľke, Štatútom Podporného dôchodkového fondu odporcu zo dňa 1.7.1993 s Dodatkom 1 zo dňa 19.4.1994 a Dodatkom č. 2 zo dňa 1.12.1996, Usmernením k Dodatku č. 2 Štatútu zo dňa 5.12.1996, Stanovami odporcu platnými a účinnými od 11.1.1995, Organizačným poriadkom odporcu účinným od 9.2.1994, spismi tunajšieho súdu sp. zn. 7C 103/2010, 10C 229/2012, 14C 471/2015, Nálezmi Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IVUS 550/2012-15, IVUS 457/2013-11, IIIUS 103/2014, IVUS 31/2013 pričom zistil nasledovný skutkový stav :

7. Zo zmluvy o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s., zo dňa 05.09.1997, súd zistil, že žalobca uzavretá predmetnú zmluvu ako príjemca a žalovaný zastúpený predsedom predstavenstva a prezidentom žalovaného v Bratislave, ako povinný. Predmetom zmluvy bolo doživotné plnenie žalobcovi z uplatneného a priznaného nároku na plnenie z podporného dôchodkového fondu podľa Štatútu fondu, a to vo výške 10 804,- Sk mesačne k 15. dňu každého mesiaca až do dožitia žalobcu, na základe skutočností uvedených v žiadosti o plnenie, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Podľa bodu IV. Zmluvy, výška plnenia je pevná a nemá na ňu vplyv budúca zmena výšky dôchodku, ktorá bola rozhodujúca v čase uzatvorenia tejto zmluvy. V zmysle bodu VI. Zmluvy záväzok odporcu ako povinné ho z tejto zmluvy trvá aj pri zmene jej právnej formy a aj pre jej právneho nástupcu..

8. Zo Štatútu podporného dôchodkového fondu SŠTSP zo dňa 01.07.1993 mal súd za preukázané, že žalovaný zriadil PDF slúžiaci na podporu zabezpečenia životnej úrovne, ktorú pracovníci odporcu dosiahli v čase svojej pracovnej aktivity na ocenenie ich vernosti, kvality práce a podporu stabilizácie pracovníkov odporcu. Podľa čl. III ods. 4 plnenie prislúcha pracovníkovi, ktorý a) rozviazal pracovný pomer s odporcom z dôvodu prvého odchodu do starobného dôchodku, b) ktorému vznikol nárok na výplatu starobného alebo invalidného dôchodku a tento sa mu skutočne začal vyplácať, c) bol nepretržite v hlavnom pracovnom pomere u odporcu najmenej 10 rokov.

9. Žiadosťou o poskytnutie plnenia z Podporného dôchodkového fondu SLSP, a.s., zo dňa 05.09.1997, si žalobca u žalovaného uplatnil poskytnutie plnenia z Podporného dôchodkového fondu SLSP, a.s. z dôvodu, že spĺňa podmienky čl. III Štatútu Podporného dôchodkového fondu SLSP, a.s. Žalobca je v predmetnej žiadosti identifikovaný menom, priezviskom, dátumom a miestom narodenia, rodným číslom a adresou pobytu. Za žalovaného Žiadosť podpísala osoba za personálny úsek. Žalobca svoj nárok na platenie žalovanej sumy odôvodňuje uzavretím vyššie uvedenej zmluvy o dôchodku, na základe ktorej mu mal žalovaný doživotne prispievať mesačne sumou 10 804,- Sk, t. j. 358,63 Eur. Podporný dôchodkový fond vznikol v r. 1993 s cieľom zabezpečiť životnú úroveň pracovníkov žalovaného, ktorí spĺňali podmienky pri odchode do dôchodku. Žalovaný na základe predmetnej zmluvy plnil žalobcovi až do 31.03.2010, k 15.04.2010 už nevykonal žiadnu platbu v jeho prospech.

10. Dňa 26.10.2009 žalovaný doručil výpoveď zo Zmluvy o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s. zo dňa 5.9.1997 s poukazom na ust. § 582 ods. 1 OZ s účinnosťou ku dňu 31.03.2010.

11. Žalobca s poukazom na vyššie citované rozhodnutia a nálezy slovenských súdov je toho názoru, že predmetná výpoveď zmluvy je v plnom rozsahu neplatná, zmluvná povinnosť žalovaného plniť v jeho prospech naďalej v plnom rozsahu trvá. Poukázal na to, že v tomto prípade sa nejedná o zmluvu, ktorú by bolo možné vypovedať, pretože sa nejedná o zmluvu uzatvorenú na neurčitú dobu, ako sa mylne domnieva žalovaný. Žalovaný vypovedal zmluvu s poukazom na ustanovenie § 582 O.z., ktorý však možno aplikovať výlučne na zmluvy uzatvorené na dobu neurčitú. Zo zmluvy o dôchodku je zrejmé, že žalovaný sa zaviazal uhrádzať žalobcovi plnenie doživotne a takáto zmluva nie je zmluvou uzatvorenou na neurčitú dobu, ktorú by bolo možné vypovedať. Zmluva je platná a účinná, a preto sa domáha plnenia počnúc od mesiaca 7/2015 do 11/ 2016. K dodatočnej nemožnosti plnenia v súvislosti s § 27 ods. 8; § 116 a § 119 ods. 3 Zák. č. 483/2001 Z. z.; žalobca poukázal na to, že v danom zmluvnom vzťahu žalovaný nevystupuje ako právnická osoba vykonávajúca podnikateľskú činnosť - bankovníctvo,

ale ako každá akákoľvek iná právnická osoba, ktorá vystupuje aj napr. v zamestnaneckých vzťahoch. Povinnosť plniť zo Zmluvy nie je v rozpore s § 116 a § 119 ods. 3 Zák. č. 483/2001 Z. z., nakoľko sa toto ustanovenie môže logicky týkať len vzťahov upravených týmto zákonom, čo v zmysle § 1 sú niektoré /nie všetky/ vzťahy súvisiace so vznikom, organizáciou, riadením, podnikaním a so zánikom bánk. Sociálna a zamestnanecká politika a z nej vznikajúce vzťahy nie sú vzťahmi, ktoré by sa dali subsumovať pod § 1 Zák. č. 483/2001 Z. z.

12. Právny stav veci:

13. Podľa § 34 Obč. zák. právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv a povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

14. Podľa § 35 ods. 3 Obč. zák., právne úkony vyjadrené inak než slovami sa vykladajú podľa toho, čo spôsob ich vyjadrenia obvykle znamená, Pritom sa prihliada na vôľu toho, kto právny úkon urobil, a chráni sa dobromyseľnosť toho, komu bol právny úkon určený.

15. Podľa § 40 ods. 1 Obč. zák., ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

16. Podľa § 39 O. z., neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

17. Podľa § 3 ods. 1 Obč. zák., výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

18. Podľa § 20 ods. 2 Obč. zák., za právnickú osobu môžu robiť právne úkony aj iní jej pracovníci alebo členovia, pokiaľ je to určené vo vnútorných predpisoch právnickej osoby alebo je to vzhľadom na ich pracovné zaradenie obvyklé. Ak tieto osoby prekročia svoje oprávnenie, vznikajú práva a povinnosti právnickej osobe, len pokiaľ sa právny úkon týka predmetu činnosti právnickej osoby a len vtedy, ak ide o prekročenie, o ktorom druhý účastník nemohol vedieť.

19. Podľa § 842 O. z., zmluvou o dôchodku sa zakladá niekomu na doživotne alebo na inak určenú dobu neurčitého trvania právo na vyplácanie určitého dôchodku.

20. Podľa § 843 O. z., zmluva o dôchodku sa musí uzavrieť písomne.

21. Podľa § 844 O.z. veta prvá, právo na dôchodok nemožno previesť na iného.

22. Podľa § 582 ods. 1 O. z., ak je dojednaná zmluva na dobu neurčitú, ktorej predmetom je záväzok na nepretržitú alebo opakovanú činnosť, alebo záväzok zdržať sa určitej činnosti alebo strpieť určitú činnosť a ak zo zákona alebo zo zmluvy nevyplýva spôsob jej výpovede, možno zmluvu vypovedať v lehote troch mesiacov ku koncu kalendárneho štvrtroka.

23. V zmysle § 517 ods. 2 O.z. v spojení s § 3 ods. 1 nar. vlády 87/1995 Z.z. v znení platnom od 01.01.2009 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

24. Podľa ust. § 27 ods. 8 zákona č. 483/2001 o bankách, banka a pobočka zahraničnej banky nesmú uzatvárať zmluvy za nápadne nevýhodných podmienok pre nich, najmä také zmluvy, ktoré ich zaväzujú na hospodársky neodôvodnené plnenie alebo na plnenie zjavne nezodpovedajúce poskytovanej protihodnote alebo ktorými sú zjavne nedostatočne zabezpečené ich pohľadávky; podľa ust. § 116 tohto zákona sa týmto spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona.

25. Podľa ust. § 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách; tento zákon upravuje niektoré vzťahy súvisiace so vznikom, s organizáciou, riadením, podnikaním a so zánikom bánk so sídlom na území Slovenskej republiky a niektoré vzťahy súvisiace s pôsobením zahraničných bánk na území Slovenskej republiky

na účel regulácie a kontroly bánk, pobočiek zahraničných bánk a iných subjektov s cieľom bezpečného fungovania bankového systému.

26. Podľa ust. § 27 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách; banka a pobočka zahraničnej banky nesmú uzatvárať zmluvy za nápadne nevýhodných podmienok pre nich, najmä také zmluvy, ktoré ich zaväzujú na hospodársky neodôvodnené plnenie alebo na plnenie zjavne nezodpovedajúce poskytovanej protihodnote alebo ktorými sú zjavne nedostatočne zabezpečené ich pohľadávky; podľa ust. § 116 tohto zákona sa týmto spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona.

27. Podľa ust. § 119 ods. 3 citovaného zákona; banky, pobočky zahraničných bánk a iné osoby sú najneskôr do šiestich mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona povinné zosúladiť s týmto zákonom svoje právne vzťahy voči tretím osobám vzniknuté pri vykonávaní činnosti podľa doterajších predpisov; odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona však nikto nemôže pokračovať v činnosti, ktorej vykonávanie je v rozpore s týmto zákonom. Každá banka je tiež povinná do 12 mesiacov od nadobudnutia účinnosti tohto zákona zosúladiť svoje stanov s týmto zákonom; ak banka do uplynutia tejto lehoty nezosúladi niektoré ustanovenia svojich stanov s týmto zákonom, tieto ustanovenia strácajú platnosť dňom uplynutia tejto lehoty.

28. V zmysle Čl. 20 odsek 1 každý má právo vlastniť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Dedenie sa zaručuje.

29. Skutkové a právne zhrnutie:

30. Na základe vykonaného dokazovania s poukazom na vyššie uvedené právoplatne skončené súdne konania v tejto veci vedené na tunajšom súde 7C 103/2010, 10C 229/2012, 14C 471/2015 mal súd preukázané, že strany sporu dňa 05.09.1997 uzavreli v zmysle § 842 OZ. Zmluvu o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu SLSP, a.s., ktorej predmetom bolo doživotné plnenie žalovaným ako povinným v prospech žalobcu vo výške 10 804,- Sk. Na základe zmluvy odo dňa jej účinnosti žalovaný v prospech žalobcu plnil. Dňa 26.10.2009 žalovaný v zmysle § 582 ods. 1 O. z. uplatnil voči žalobcovi výpoveď z predmetnej zmluvy, a to z dôvodu, že zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú a zo zákona alebo zo zmluvy nevyplýva spôsob jej výpovede. Predmetnou žalobou sa žalobca domáha peňažného plnenia, pričom však pre posúdenie tohto nároku je potrebné opätovne prejudiciálne sa zaoberať platnosťou zmluvy, na základe ktorej si žalobca uplatňuje svoj nárok, ako i výpoveďou z tejto zmluvy danej žalovaným. Podľa citovaných zákonných ustanovení, zmluva o dôchodku musí obsahovať vymedzenie účastníkov zmluvy, t.j. zmluvných strán, výšku dôchodku, začiatok doby výplaty dôchodku, vymedzenie doby výplaty dôchodku, pričom musí byť uzavretá písomne. Z listinných dokladov mal súd jednoznačne preukázané, že predmetná zmluva bola vyhotovená v písomnej forme v súlade s § 842 ods. 2, § 40 ods. 1 OZ.

31. Žalovaný zdôvodňoval vypovedanie zmluvy tvrdením že zmluva o dôchodku je zmluvou na dobu neurčitú a preto ju bolo možné vypovedať v zmysle ustanovenia § 582 O.z. V tomto smere súd má za to, aj s poukazom na Nález Ústavného súdu SR č. II. ÚS 26/2012-33 zo dňa 25.4.2012, že právo výplaty dôchodku je charakteristické neurčitosťou doby trvania, t.j. vyjadruje sa v zmluve pojmami ako „doživotne“ teda až do smrti oprávnenej osoby, prípadne „počas invalidity“, „počas štúdia“, to znamená, že musí ísť o také vymedzenie doby výplaty dôchodku, ktoré sa vyznačuje neurčitosťou. Neznamená to však, že by išlo o zmluvu na dobu neurčitú, nakoľko jej trvanie je jednoznačne určené právnou skutočnosťou, o ktorej je isté, že nastane, s tým, že pri uzatváraní zmluvy sa nevie, kedy nastane (napr. úmrtie oprávnenej osoby). Predmetnou Zmluvou o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu SLSP, a.s. sa v prospech žalobcu založilo právo na vyplácanie dôchodku doživotne, t.j. na dobu neurčitého trvania, kedy je presne určený okamih začiatku vyplácania dôchodku a okamih ukončenia právneho vzťahu, a to smrťou, ktorá skutočnosť nie je závislá od ľudskej vôle. Z dikcie zákonného ustanovenia je zjavný charakter predmetného právneho vzťahu - zmluvy o dôchodku v zmysle § 842 Občianskeho zákonníka, z ktorého vyplýva, že takýto typ zmluvy nie je možné dohodnúť na čas určitý, ale buď doživotne, teda do okamihu smrti oprávnenej osoby, alebo na inak určenú dobu neurčitého trvania špecifikovaného určitým časovým úsekom - lehotou, ktorý má svoj začiatok a koniec t.j. počas štúdií, vdovstva a pod. Je nepochybné, že pri predmetnej zmluve zo dňa 05.09.1997 je špecifikovaný začiatok vzniknutého právneho vzťahu medzi účastníkmi a tiež jeho trvanie t.j. doživotne,

teda okamihom smrti žalobcu dôjde k zániku tohto právneho vzťahu. Ide teda o presne určenú dobu s jednoznačne určeným začiatkom a koncom, avšak jej trvanie je neurčité, presne ako to predpokladá ustanovenie § 842 Občianskeho zákonníka. Trvanie právneho vzťahu bolo stranami sporu dohodnuté do okamihu úmrtia žalobcu, teda do doby vzniku skutočnosti nezávislej od ich vôle. Navyše charakter a účel uzavretej Zmluvy o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu žalovaného, kedy účastníkom takejto zmluvy je na jednej strane poskytovateľ dôchodku ako osoba povinná a na druhej strane poberateľ dôchodku ako osoba oprávnená, pričom dôvody uzatvorenia takejto zmluvy, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal žalobcovi poskytovať plnenie môžu byť rôzne a za poskytnutý dôchodok sa nemusí poskytnúť protiplnenie, nepredpokladá počas trvania právneho vzťahu do smrti oprávneného jej ukončenie jednou zo zmluvných strán. Na základe takejto zmluvy sa k povinnosti poskytovať plnenie zaviazal žalovaný dobrovoľne z dôvodu prvého odchodu žalobcu do starobného dôchodku.

32. Ustanovenie § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka upravuje možnosť ukončenia právneho vzťahu a spôsob zrušenia záväzku založeného zmluvou uzavretou na neurčitú dobu, predmetom ktorého je opakovaná činnosť alebo záväzok, a to jednostranným právnym úkonom - výpoveďou. Žalovaný Výpoveďou zo dňa 26.10.2009, doručenou žalobcovi vypovedal predmetnú Zmluvu o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu SLSP, a.s. podľa § 582 Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že v tomto prípade nebolo možné zo strany žalovaného použiť toto ustanovenie na ukončenie právneho vzťahu medzi účastníkmi založenom zmluvou o dôchodku, nakoľko podľa tohto ustanovenia možno vypovedať len zmluvu uzavretú na dobu neurčitú, akou predmetná zmluva o dôchodku bezpochyby nie je. Vzhľadom na skutočnosť, že predmetná zmluva zo dňa 05.09.1997 nebola uzavretá na dobu neurčitú, žalovaný preto nemohol zmluvu vypovedať podľa § 582 Občianskeho zákonníka a preto súd považuje výpoveď zo zmluvy danú žalovaným za neplatnú podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka (odporuje zákonu) a preto je povinný žalovaný naďalej plniť podľa zmluvy, ktorá je platná a účinná. (Nález Ústavného súdu SR, č.k. II. ÚS 26/2012-33, zo dňa 25.04.2012).

33. Pokiaľ ide o žalovaným tvrdený rozpor medzi ust. čl. II a čl. III, keď v čl. II Zmluvy sa žalovaný zaväzuje predmetnú sumu vyplácať doživotne a v čl. III sa vyplácanie plnenia končí mesiacom, ktorého sa príjemca dožil, čo sú dva rôzne časové úseky, spôsobujúce absolútnu neplatnosť zmluvy z dôvodu jej neurčitosti. Súd dospel k záveru, že nemožno ani túto námietku žalovaného vyhodnotiť ako dôvodnú, keď čl. III svojou bližšou špecifikáciou len dopĺňa ust. čl. II a ďalej ho precizuje, a preto rozhodne nespôsobuje absolútnu neplatnosť zmluvy odporcom namietanou neurčitosťou.

34. Čo sa týka námietok žalovaného týkajúcich sa zániku predmetnej Zmluvy o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu SLSP, a.s. zo dňa 05.09.1997 z dôvodu nemožnosti plnenia v zmysle § 575 ods. 1 Občianskeho zákonníka s poukazom na § 27 ods. 8; § 116; § 119 ods. 3 veta za bodkočiarkou Zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách z dôvodu, že banka nesmie poskytovať plnenie bez poskytnutia protihodnoty, ani hospodársky neodôvodnené plnenia súd v tomto konaní vyhodnotil námietky žalovaného ako bezdôvodné. Tvrdenia žalovaného, že predmetná Zmluva o dôchodku zo dňa 05.09.1997 zanikla v dôsledku nemožnosti plnenia podľa § 575 ods. 1 obč. zák. vzhľadom na § 27 ods. 8 Zák. o bankách, podľa ktorého banka nemôže uzatvárať zmluvy, ktoré zaväzujú banku na hospodársky neodôvodnené plnenia alebo na plnenie zjavne nezodpovedajúce poskytovanej protihodnote, vyhodnotil tunajší súd ako účelovú obranu žalovaného. O tejto účelovosti svedčí aj to, že uvedená právna úprava bola zavedená s účinnosťou od 1.1.2002 v ustanovení § 27 ods.5 a až od 1.1.2007 v § 27 ods.8 Zák. o bankách, pričom odporca aj po 1.1.2002 naďalej v prospech žalobcu zo Zmluvy o dôchodku plnil až do jej vypovedania ku dňu 31.3.2010. Citované ustanovenie je zakomponované v Zák. o bankách v 6. časti upravujúcej požiadavky na podnikanie banky a vzťahuje sa na bankovú činnosť /§ 2 ods. 5/, príp. iné činnosti, ktoré môže banka vykonávať pre iného v súvislosti s jej prevádzkou / § 2 ods. 10/ a pokračovanie len v takejto činnosti v rozpore s § 27 ods. 5 /t.č. § 27 ods. 8/ sa stalo nadobudnutím účinnosti Zák. o bankách dňa 1.1.2002 nemožným.

35. Vo vzťahu žalovaného k žalobcovi tento však vystupoval ako zamestnávateľ k svojmu dlhoročnému zamestnancovi odchádzajúcemu do dôchodku a obsahom zmluvného vzťahu Zmluvy o dôchodku zo dňa 05.09.1997 bolo poskytnutie sociálnej výhody žalobcovi slúžiacej na podporu zabezpečenia jeho životnej úrovne, ktorú ako pracovník dosiahol v čase svojej pracovnej aktivity na ocenenie jeho vernosti, kvality práce a na podporu stabilizácie pracovníkov. Zo strany žalovaného sa jednalo o zabezpečenie sociálnej starostlivosti pracovníka odchádzajúceho do starobného dôchodku spadajúcu pod agendu ako podnikateľ pri výkone svojej podnikateľskej činnosti a nejednalo sa o vzťah banky s klientom. Z tohto

dôvodu preto súd jeho plnenie v zmysle predmetnej Zmluvy o dôchodku nevyhodnotil ako plnenie za nápadne nevýhodných podmienok v zmysle § 27 ods. 8 Zák. o bankách s poukazom i na skutočnosť, že citované ustanovenie je všeobecným ustanovením vo vzťahu banka a jej klienti, avšak v prejednávanej veci bolo potrebné ich vzťah posudzovať ako vzťah banky a jej bývalého zamestnanca, nie klienta banky, kedy ich vzťah môže byť rámcovo upravený Obč. zákonníkom, príp. iným právnym predpisom.

36. Súd považuje za potrebné uviesť, že vyplácanie dôchodku pre nemožnosť jeho plnenia v znení ustanovení § 119 ods. 3, § 27 ods. 8 a § 1 Zákona o bankách by neznamenal zásah do ochrany vlastníckeho práva žalovaného zvýhodnením žalobcu na jeho úkor, čo je v rozpore so základným právom žalovaného na ochranu vlastníctva majetku, ktoré je garantované ustanovením článku 20, ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ochrana vlastníckeho práva garantovaná Čl. 20 ods.1 Ústavy SR v dôsledku vyplácanie plnenia na základe platnej Zmluvy o dôchodku s poukazom na doposiaľ právoplatne skončené konania na tunajšom súde žiadnym spôsobom neohrozuje vlastnícke právo odporcu, ktorému Ústava SR poskytuje ochranu. Súd vyhodnotil túto obranu ako účelovú v snahe opätovne oddialiť plnenie zo Zmluvy o dôchodku. Ostáva potom zamyslieť sa nad počínaním si žalovaného tak ako to súd už niekoľkokrát uviedol vo svojich rozhodnutiach, ktorý tým, že vedie nespočetné množstvo sporov na tom istom skutkovom a právnom základe, kedy už súdy všetkých inštancií ako aj Ústavný súd SR niekoľkokrát právoplatne rozhodli a tým navyšuje trovy konania vo veľkej výške, či toto jeho konanie potom nie je v rozpore so zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách, a teda či sa nejedná o hospodársky neodôvodnené plnenie. Súd len opätovne zdôrazňuje, že v danom zmluvnom vzťahu žalovaný nevystupuje ako právnická osoba vykonávajúca podnikateľskú činnosť - bankovníctvo, ale ako každá akákoľvek iná právnická osoba, ktorá vystupuje aj napr. v zamestnaneckých vzťahoch. Zmluva o dôchodku nie je výsledkom bankovej činnosti žalovaného v zmysle § 1, § 2 zákona č. 483/2001 Z.z. ale aj § 1 zákona č. 21/1992 Zb. účinného v čase uzatvorenia Zmluvy o dôchodku, ale je výsledkom oprávnení zamestnávateľa vo vzťahu k jeho súčasným, ale aj bývalým zamestnancom a neskorší zákon, ktorý nezakazuje banke pokračovať v činnosti, ktorá bola zmluvne dohodnutá skôr pred jej účinnosťou.

37. Súd zhodnotiac dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že vzhľadom na skutočnosť, že predmetná Zmluva o dôchodku zo dňa 05.09.1997 je platná a výpoveď zo dňa 26.10.2009 č.j. 0179/69/09 daná žalovaným žalobcovi je neplatný právny úkon súd v súlade s § 842 Občianskeho zákonníka zaviazal žalovaného na zaplatenie žalovanej sumy 6096,71 Eur za obdobie 7/2015 až 11/2016 s tým, že v zmysle § 517 ods. 1,2 Obč. zák., nar. vlády SR č.87/1995 Z.z. zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy príslušných úrokov z omeškania ročne odo dňa nasledujúceho po splatnosti toho - ktorého mesiaca zvýšených o základnú úrokovú sadzbu ECB. Keďže podľa zmluvy bol žalovaný povinný vyplácať žalobcovi zmluvou určenú sumu 10 804,- Sk (358,63 Eur) mesačne k 15. dňu každého mesiaca, dostal sa počnúc dňom, uvedeným v návrhu ako deň, odkedy si žalobca uplatnil svoj nárok do omeškania, a preto súd žalobcovi priznal od tohto dátumu úrok z omeškania z uvedenej sumy, a to vždy v príslušnej výške zákonného ročného úroku z omeškania v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 O.z.. v spojení s § 3 ods. 1 nar. vlády 87/1995 Z.z. v znení platnom od 01.01.2009.

38. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Súd preto priznal úspešnému žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu.

39. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 Civilného sporového poriadku nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 CSP. V ostatných prípadoch môže intervenient podať odvolanie so súhlasom strany podľa § 359 CSP. Lehota na podanie odvolania plynie od doručenia rozhodnutia intervenientovi. Prokurátor môže podať odvolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak dokonania vstúpil. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej

opravy, písomne, v dvoch vyhotoveniach. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 ods. 1 Civilného sporového poriadku uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis, ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva a spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 373 ods. 4 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie, možno uplatniť za splnenia podmienok podľa § 366 najneskôr v lehote na vyjadrenie k odvolaniu.

Podľa § 263 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta. Ak bola v konaní úspešná strana zastúpená viacerými advokátmi, súd určí za prijímateľa náhrady trov konania jedného z nich.

Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového o výške náhrady trov konania súd prvej inštancie rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podľa § 376 ods. 1 Civilného sporového poriadku podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia (personálna exekúcia). Exekúciu možno vykonať len na návrh oprávneného alebo na návrh toho, kto preukáže, že naňho prešlo právo z rozhodnutia (§ 37 ods. 3) (ďalej len "oprávnený"). Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa tohto zákona, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 38 ods. 1, 2 Exekučného poriadku). Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).